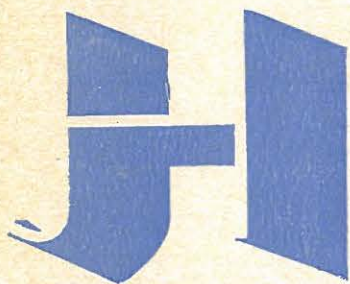

ZPRÁVODAJ

57. JIRÁSKOVA HRONOVA

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ, POŘÁDANÁ
V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1987
NA POČEST 70. VÝROČÍ VELKÉ ŘÍJNOVÉ SOCIALISTICKÉ REVOLUCE

STUDIOVÉ = ?

Ten otazník v názvu není náhodou, neboť si vskutku netroufám přesně definovat, co studiová představení jsou. Jedno je však jasné: na Jiráskův Hronov patří, neboť zvětšují a zmnožují jeho dělnou, tvořivou atmosféru a navíc pomáhají rozšiřovat i rozsah podob českého amatérského divadla, které se na hronovském jevišti prezentuje. A ještě jedno je jasné: studiová představení přinášejí další podněty k přemýšlení o tom, co v současném amatérském divadle je, o tom kam směřuje i o tom co chceme nebo nechceme, o tom kudy se miníme či nemíníme ubírat dál.

Pokusím-li se shrnout jen letmo a stručně shrnout hlavní otázky, jež letošní studiová představení položila, pak na místě prvním je to otázka specifčnosti divadelní komunikace. A dokonce chcete-li specifčnosti komunikace amatérského divadla, v němž čím dále tím více a naléhavěji pociťujeme důležitost a potřebnost osobního stanoviska. Potvrdilo se to pozitivně představením Tylova divadla z Ořechova u Brna (Charleyova teta), které vlastně přímým oslovením diváka v podobě „přednášky“ nejenom nabídkou klíč ke čtení a chápání jevištního dění, ale navíc i zorganizovalo celý řád inscenace, z něhož pramenil humor jedinečné podoby rozhodně přesahující úroveň podnětů ke smíchu původní literární předlohy. Problémově to prokázalo Dočela malé divadlo z Litvínova (I ty, Caesare), kde dvojí tak rozdílná komunikativnost večerní [dokončení na str. 2]

Dnes naposledy se zaplní hlediště Jiráskova divadla návštěvníky letošní národní přehlídky amatérských divadelních souborů. Po slavnostním vyhlášení výsledků spadne opona nejen za večerním představením, ale pomyslně i za letošním 57. Jiráskovým Hronovem.

HOSTÉ V HLEDIŠTI

V předposlední den letošní národní přehlídky amatérských divadelních souborů zavítali do hlediště Jiráskova divadla také čestní hosté: Dobromila Vávrová, členka předsednictva KV KSČ a hrdinka socialistické práce, Bohuslav Janeček, vedoucí tajemník OV KSČ v Náchodě, Fr. Jandera, tajemník VČ KNV, ing. Vladimír Heftlejš, vedoucí odboru kultury VČ KNV, dr. Zdeněk Košvanec, místopředseda ONV v Náchodě a další.

NOVÁ TVÁŘ: DAGMAR SOUČKOVÁ

Hronovští diváci ocenili několikrát potleskem na otevřené scéně výkon Dagmar Součkové z pražského souboru Lucerna. Ve hře Woody Allena Zahraj to znovu, Same! se hrála přesvědčivě několik rozličných poloh Samovy bývalé ženy Nancy. Překvapilo, že je na Jiráskově Hronově poprvé, ale je to tak.

K divadlu se dostala na základě konkursu sice před sedmi lety (předtím se věnovala uměleckému přednesu, ale počase začala pociťovat potřebu kolektivní tvorby, v uměleckém přednesu se cítila na jevišti příliš osamělá), ale studijní po [dokončení na str. 2]

DIVADELNÍ SOUBOR VICENA SKP ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Vévodkyně valdštejnských vojsk

Představením mladého souboru z Ústí nad Orlicí byl završen letošní Jiráskův Hronov víc než důstojně, neboť jeho inscenace současné hry předního českého autora byla velmi příjemným překvapením a přispěla snad největší mírou k tomu, aby si přehlídkový návštěvník odnesl ten nejlepší dojem na amatérské divadlo. Možná, že se v díle souboru z Ústí n. O. zúročuje i několikaletá užitečná práce Východočeské lidové konzervatoře.

Inszenace vznikla na podstatné úpravě Daňkova textu, spočívá především na dost zásadní redukci, která zasahuje přibližně jednu třetinu původní podoby hry, ale jde přitom o cílevědomost, jejíž podstatou je jasná koncepce a zdůvodněný

tematický výklad látky. Pozitivním prvkem zásahu do textu je i přesná znalost možností souboru ve smyslu herecké tvořivosti, přestože eliminace řady motivů mohla mít vliv na zúžení některých lidských dimenzí hry a vazeb jejího vnitřního uspořádání.

Tvůrčí přístup k realizaci tohoto představení je především dílem Alexandra Gregara, který upravil text, navrhl scénografii, provedl výběr hudby a měl režii. Výsledkem této v podstatě amatérské tvorby je dramatické, dynamické a strhující divadlo. Systémem divadla na divadle je určen ve vytyčené struktuře pevný jevištní řád, v němž funguje přehledné postavení jednotlivých dramatických osob. Všechny použité složky scénického výrazu směřují k jednotnému zá měru, tj. sdělení tématu člověka jako subjektu i objektu v lidských dějinách uvnitř válečné destruktivnosti. Naléhavost této výpovědi je zároveň důsledkem mimořádného osobního [dokončení na str. 2]

Dnešní program 57. JH

- 9.00 Pohovory se soubory
- 9.30 Diskusní kluby ve skupinách
- 13.00 Organizační štáb 57. JH
- 13.00 Diskusní klub KR
- 16.30 DS Vicena SKP Ústí nad Orlicí
O. Daněk: Vévodkyně valdštejnských vojsk
- 19.30 DS J. Chalupku ZK ROH Mostáreň Brezno
M. Urban: Beta, kde si?
- 21.00 Taneční večer
- 21.00 Film: Nejkonzervatnější a nepřitažlivější
- 21.30 Slavnostní zakončení 57. JH
- 22.00 Patronátní večer
- 22.30 Setkání organizačního štábu s porotou a oficiálními hosty

klub JD
ZŠ
klub JD
ZŠ
JD
JD
Slávie
park AJ
JD
Špice
SOU ČSSD

střípky ze zákulisí

SPECIALITY NA PŘÁNÍ

Na včerejším organizačním štábu 57. Jiráskova Hronova bylo na atmosféře poznat, že se blíží závěr letošní národní přehlídky, takže se ještě samozřejmě neoficiálně hodnotila i úroveň poskytovaných služeb. Zazněla zde také pochvala od zahraničních návštěvníků, kteří si nemohou vynachválit výbornou kuchyni ve Staropadolce i nevšední ochotu personálu servírovat jim speciality na přání. I zde tedy výmluvně platí, že všechno jde, když se chce. I v Hronově.

VYDAŘENÝ VÝLET

Jako každým rokem, tak i letos uspořádal Kruh přátel Jiráskova Hronova pro své členy výlet. Bez nadsázky lze říci, že i k této činnosti přistupuje náš Pepíček Vavříčka tak, jak ho známe dlouhá léta: starostlivě s maximální snahou seznámit nás s tím nejzajímavějším, co je v tomto kraji.

Cílem letošního výletu byly Krkonoše; pro někoho známé, pro účastníky „z daleka“ méně známé - ale pro každého osvěžující zážitek, zejména uprostřed týdne, v němž se naše smysly jítí v náročných diskusích v klubech i mimo ně.

Pravda, počasí nám zrovna nepřálo, ale dobrá nálada nás neopustila, zejména po výborném obědě na Špindlerovce. Bez sporu nejsilnějším zážitkem byla beseda se spisovatelkou Marií Kubátovou. Původně stanovený čas zastávky ve Vrchlabí jsme daleko překročili, protože její vyprávění bylo opravdu kouzelné! Byl to i seminář pro nás divadelníky: dramaturgie, režie i díkce byly v ideálním souladu a nebyl naprosto problém o čem to bylo. Zcela jednoznačně: o hluboké, prosté lásce k tomuto kraji a o upřímné snaze uložit do tištěného slova všechnu tu poetiku a etiku života lidí v Podkrkonoší, která nám už téměř vymizela. Děkujeme, naše milá paní Kubátová, děkujeme a zase brzy přijdeme POBEJTI!

BYLO MI JÍ LÍTO

pane hoteliére, měla určitě žízeň, padly na to dvě dvoudceky naráz a přitom je docela mrňavá, já to chápu, nemáte lidi, to už jsem poznal, když jsem se nastěhoval před týdnem do vašeho pokoje, kde se válel prach v takových cukkách a protože do dneška nepřišel nikdo setřít prach a špinu, tak je to jasné, ale prosím vás pěkně, nedávejte tedy na pokoje kytky, někdo cizí by si jich taky nemusel všimnout, takže Vám děkuji předem za pochopení, Váš Host.

Za rok od premiéry uvedl divadelní soubor Vicena SKP Ústí nad Orlicí Daňkovu „Vévodkyni valdštejských vojsk“ ve více jak třiceti reprízách a také na několika přehlídkách. A právě dnes odpoledne čeká členy tohoto východočeského souboru v pořadí druhé vystoupení ve dvou dnech na 57. Jiráskově Hronově.

STUDIOVÉ = ?

(dokončení ze str.1)
ho a odpoledního představení ukázala složitost práce stojící na tom, že „zde a teď“ se vlastně plně zrodí obsahový náboj v přímém doteku s divákem. A konečně negativně to ukázalo vystoupení LŠU z Biskupské ulice Praha 1 (Commedia finita), které vlastně absencí oné přímé komunikace s divákem docela popřelo smysl tohoto divadelního druhu. Představení souboru AHA! z Lysé nad Labem samozřejmě nelze z této souvislosti vyjmout. Nicméně neméně silně upozornilo ještě na specifičnost komunikativnosti divadla odjinud. Z hlediska jeho vlastního jazyka, které má divadlo v materiálech, jež patří jen jevišti a jež jsou schopné samy o sobě vyznařovat neobyčejně silný význam a vytvářet smysl obrazu. A zároveň také potvrdilo, že realizovat takové představení jako záměrně uspořádanou strukturu není záležitostí jednoduchou.

Takže ten otazník v titulu má ještě jeden - asi nejpodstatnější - obsahový moment: je lákavou výbízivou pobídkou k objevování nových dalších možností divadla, k poodkrývání pohledů do jeho budoucnosti. Je dobře, že tyto otázky existují a je si jenom přáti, aby jich v letech dalších bylo ještě více.

JAN CÍSAŘ

ERBENŮV ŽEBRÁK

Letos počtvrté ve dnech 1. - 4. října a 8. - 11. října 1987 bude uspořádán Festival amatérských divadelních souborů se stoletou a delší tradicí - Erbenův Žebrák - Memoriál Jiřího Beneše.

Festival zahájí DS Erben Žebrák s hrou K. J. Erbena „Sládcí“. Soubor oslavuje letos 175 let činnosti i divadla. Dále tu budou hrát DS Vicena Ústí nad Orlicí Daňkovu „Vévodkyni valdštejských vojsk“, DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou [F. Vodseďálek: Nová komedie o Libuši a dívčí vojně v Čechách], DS Jirásek

(dokončení na str. 4)

NOVÁ TVÁŘ: DAGMAR SOUČKOVÁ

(dokončení ze str.1)

vinnosti ji bránili věnovat se divadlu aktivněji, takže se stala více méně pouze fandícím divákem. Se souborem začala hrát teprve před třemi roky, je to její první divadelní soubor a doufá, že v něm setrvá již navždy. Jejím největším koníčkem je divadlo a umělecký přednes (kterému se věnuje i nadále), prakticky jí zabere veškerý volný čas. V „civilu“ pracuje jako obvodní metodička pro ZUČ na Praze 2, takže patří k těm šťastlivcům, kterým se stalo povolání současně koníčkem. A naopak!

DIVADELNÍ SOUBOR VICENA SKP ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Vévodkyně valdštejských vojsk

(dokončení ze str.1)

nasazení každého jednotlivce souboru při kolektivním vědomí cíle.

Navzdory tomu, že herecká komponenta působí v představení hlavně jako celek, [vždyt vytváří v dějové ose řadu významotvorných a metaforických mizanscén], lze v jednotlivých

postavách poukázat i na výrazný individuální podíl v kreacích Evy Ryšavé, Vladimíra Lorence, Vladimíra Zamazala a Františka Čecha, přičemž úloha Alexandra Gregara v postavě Profouse je zřetelně herecky dominující a v celkovém hodnocení zmožuje i zásluhy této osobnosti na výsledku. Red.

POZVÁNÍ DO ÚPICE '88

Festival současné divadelní tvorby v Úpici chtěl od svého vzniku v roce 1974 především pomáhat ochotníkům uvádějícím současné hry, ale chtěl pomáhat na svět i těmto hrám. V uplynulých devíti ročnících se to dařilo někdy víc a někdy méně, ale vždy se Úpice stávala místem zajímavých setkání i tvůrčích konfrontací.

Protože však divadlo roku 1988 (kdy bude desátý ročník „Úpice“) je značně jiné, než to z roku 1974, připravují pořadatelé také nezbytnou proměnu svého festivalu.

Především to bude festival otevřený amatérům i profesionálům. Jaký poměr bude stanoven? O tom rozhodnou především samotné inscenace. Zůstane orientace na současnou dramaturgiu, ale podstatně se rozšíří pracovní část.

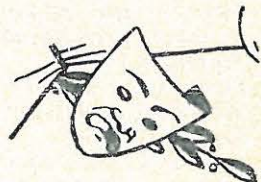
Vzhledem k tomu, že rozhodující podmínkou smyslu festivalu je kvalita inscenací, změní se i systém výběru. Vychá-

zet se bude z přihlášek souborů (tento systém se osvědčil), ale větší důraz bude kladen na inspirativnost inscenací, jejich celkovou úroveň i to, jak vyhovují pracovnímu zaměření festivalu.

Tradiční hodnocení inscenací odbornou porotou vystřídají veřejné besedy lektorů s tvůrci, mezi kterými by neměli chybět dle možností i autoři her, dramaturgové a režiséři. Větší pozornost věnují pořadatelé začínajícím mladým autorům i problematice dramatizací nedivadelních textů.

Hlavním organizátorem zůstane Závodní klub ROH Úpice, ale rozšíří se zřejmě okruh spolupracujících odborných organizací.

Tolik ve stručnosti. A zájemcům lze již dnes prozradit, že tato pozměňená „Úpice“ se uskuteční ve třetím květnovém týdnu příštího roku, že přihlášky se už mohou posílat a že další informace, včetně nového statutu festivalu, mohou na vyžádání obdržet po 1. listopadu tohoto roku.

MLADÝMA OČIMA

V pátek skončil ve Dřevíči druhý ročník Klubu mladých divadelníků. Na závěr si jednotlivé skupiny klubu navzájem předvedly výsledky týdenní práce. Nešlo o hotové tvary, neboť smyslem našeho úsilí bylo hledání různých cest k divadelnímu ztvárnění nedramatického textu a vzájemná inspirace.

Posledním představením, které jsme na letošním Jiráskově Hronově viděli, byla Vévodkyně valdštejnských vojsk O. Daňka v podání divadelního souboru Vicena SKP Ústí nad Orlicí. V diskusi se objevily různé názory, které hovořily pro i proti. Tato rozdílnost se projevila především v názorech na sdělované téma inscenace jako celku, i na témata nesená jednotlivými

mi postavami. Pro mnohé z nás bylo obtížné se orientovat v překotném sledu situací a pochopit tak jejich význam v kontextu celého představení. Nefunkční a neorganické se nám jevílo zapojení některých zci-zovacích momentů. Místy využití popisných výrazových prostředků zbytečně rušilo stylovou jednotu inscenace (lázeňské pohárky, použití angličtiny).

Ocenili jsme výtvarné řešení inscenace, vyrovnané herecké výkony a dobré režijní vedení. Nejmotivnější na nás působila hudební složka inscenace, škoda jen, že často přehlušila verbální projev herců.

(dokončení na str. 4)

O ČEM SE HOVOŘÍ

Na hronovském náměstí v obchodu s obuví se vzpírala paní vedoucí, že ne, ale muž s mikrofonom v ruce tiše naléhal, přemlouval ji, najednou se rozevřel reflektor, jiný muž spustil kameru a paní vedoucí se vyznala, že na divadle vyhledává zásadně veselé kousky, za chvíli potom muž s mikrofonom u JD hovořil s jedním z odborných porotců a pak s dalšími hosty i občany, v samoobsluze volala jakási zákaznice na pokladní, aby večer nepropásla AKTUALITY, protože právě ona bude v televizi...

Ladislav Langr, redaktor ÚRTN ČST, pravidelný účastník Jiráskových Hronovů, připravuje během přehlídkového týdne s televizním štábem příspěvky pro pravidelná vysílání i zvláštní relaci o 57. JH.

„Oproti jiným ročníkům JH jsme letos vysílali, ať už v Televizních novinách nebo Aktualitách (s výjimkou pondělí každý den) zpravodajské šoty a relace. A tak by to mělo vydržet až do konce týdne.“

● Kromě toho připravujete dokument. Na jaké téma?

„V podstatě ze všech větších festivalů a přehlídek se připravuje tzv. příloha Televizních novin ve stopáži 10 - 20 minut, která jde ve zvláštním vysíla-

cím čase. Změnili jsme koncepci podobných příloh, že se už nejedná o shrnutí celé akce, ale snažíme se hledat nějaké téma nebo detail, od kterého odvíjíme celý dokument. V případě 57. JH jsme zvolili název „Spokojený divák aneb úvaha téměř vědecká“, kde s trochou nadsázky se pokoušíme hledat v hronovském divadle a posléze izolovat spokojeného diváka. K tomu nám slouží nejen atmosféra Hronova, hlasy lidí od divadla i mimo něj, ale také zbrusu nová a dosud nikde nepublikovaná úvaha profesora Císaře na toto téma, kterou jsme zaznamenali pro historii a československé školství.“

Láda Lhota a hry ruských a sovětských autorů

S prvními ruskými a sovětskými divadelními hrami jsem se setkal v roce 1940, kdy jsem byl členem DS Vlast v Praze-Vrsovicích. V tomto souboru jsem byl až do roku 1959. Hrál jsem v té době ve hrách Suchovo Kobylina (Svatba Krečinského), v Afingenově Mášence (Tumanského), samozřejmě Gogola (Ženitba), v Čechových aktovkách a jiných.

Po roce 1959 jsem se stal členem divadelního souboru Máj při ÚKDŽ v Praze a tam jsem hrál v Ostrovského hře I chytrák se spálí (Otce), znovu v Čechových aktovkách atp. Letos je tomu právě deset let, co jsem hrál se souborem Máj na 47. JH roli Kameníka ve hře Zapomeňte na Hérostrata. Mé poslední setkání s postavami ruských a sovětských divadelních her bylo v roce 1982, kdy jsem hrál s čelákovickým Tylem profesora Poležajeva v Rachmaninově hře Neklidné stáří. S touto inscenací jsme byli též na Jiráskově Hronově a na Národní přehlídce ruských a sovětských divadelních her ve Svitavách. Na všechny tyto postavy rád vzpomínám. Byla to má setkání s postavami, které měly vždycky divákům co říci.

Vloni si odvezl divadelní soubor J. Chalupku ZK ROH Mostáreň Brezno z 56. Jiráskova Hronova Cenu přehlídky za hru J. G. Tajovského „Hřích“. Letos připadla tomuto souboru čest završit jako slovenský host 57. Jiráskův Hronov.

● Není to příliš velký nápor tématu divadla do televizního vysílání zvláště nyní v letním období?

„Myslím si, že televize je k (dokončení na str.4)

FRMOL V HAVLÍČKOVĚ BRODĚ

ADIVADLO a SKP v Havlíčkově Brodě vyhlašují FRMOL

Fraška
Revue
koMedie
Opereta

muzikál

— a eventuálně další definovatelné i blíže neurčitelné komediální žánry se mají stát náplní této nesoutěžní přehlídky, která se bude konat v druhé polovině dubna 1988 v Havlíčkově Brodě a která je otevřena všem. Inscenacím přínášejícím dobrou pohodu, úsměv, smích a checht — prostě humor jako vztah k životu.

Počítáme i s uspořádáním semináře vztahujícího se k této oblasti divadla, protože na ty (dokončení na str.4)

KMD skončil

V pátek ukončil svou práci Klub mladých divadelníků ve Velkém Dřevíči. Frekvenci, kteří pracovali pod dohledem čtyř zkušených lektorů, se vzájemně seznámili s výsledky týdenního usilování. V letošním roce proběhla závěrečná část dvouletého cyklu, a proto přejeme všem účastníkům, aby vědomosti a zkušenosti nabyté v KMD co nejlépe uplatnili v domácích souborech a abychom se s výsledky jejich práce setkali na některém z příštích ročníků Jiráskova Hronova. -ms-

ANKETA

DOTACE NEBO SAMOSTATNOST?

Považuji tuto anketu za velice zajímavou a bedlivě ji sleduji. V souvislosti s odpověďmi M. Schejbala a J. Klapky mě napadá, zda by se u nás skutečně nedal realizovat určitý experiment v práci amatérského divadla. Jeho podstata by spočívala v tom, že by amatérské soubory, kterým se podaří nastudovat nějakou výjimečně zdařilou inscenaci, uskutečnily pro profesionální uměleckou agenturu přehrávku, na jejíž základě by mohly obdržet na tuto inscenaci profesionální kvalifikaci. Podle mě by to bylo oboustranně výhodné - agentury by tak rozšířily vlastní repertoár a amatéři by mohli nabízet svoji inscenaci za profesionální ceny, což by jistě zlepšilo jejich hmotnou situaci jak osobní, tak celosouborovou. Určitě by to prospělo oně zdravé konkurenci, jak o ní ve Zpravodaji mluvil dramaturg hradecké agentury Petr Fischer. A konkurence je, jak známo, vždycky určitým předpokladem obecného růstu kvality.

Alexandr Pernica, Praha

V dnešních podmínkách by samostatnost amatérského souboru byla asi nemyslitelná. Za prvé jeho rentabilita by byla odvislá od návštěvnosti. Asi by bylo samozřejmé, že herci by chodili bez honoráře, aby hráli provoz scény, techniku. Za druhé těžko by se asi dařilo (určitě ne ze dne na den) zbořit zaběhnuté zvyklosti řízovatelství, mechanismus schvalování dramaturgie. Za třetí - kvalitní řady špičkových amatérských souborů je odvislá od spolupráce s profesionály - ti budou pracovat zadarmo? Velká iluze. Za čtvrté jak je našim zvykem musel by této cestě předcházet odpovídající zákon (zákon o podnikání?).

Náš zřizovatel nám poskytl je dobré podmínky pro život - ne ideální v rámci svých rozpočtových možností, ale je skutečností, že celkový mechanismus financování kultury je dnes takový (celou řadu let takový), že když hrajeme pro jiného pořadatele v okrese a budeme se snažit jenom o základní pokrytí nákladů na vystoupení (doprava, diety, technika, amortizace nákladu představení), osvětové besedy prostě nemají peníze. A tak jedeme jen za dopravu, která ostatně stejně představuje 80 procent celkových nákladů.

Myslím, že by se tedy asi mělo začít od samostatnosti kulturních zařízení jako takových a v rámci toho i rentabilita divadelních souborů.

Ivana Nováková,
Mladé divadlo Pardubice

Narážím zde na příspěvek F. Uhlíka, který ve třetím čísle (dokončení na str.4)

MLADÝMA OČIMA

(dokončení ze str.3)

Rádi bychom se na tomto místě rozloučili s Klubem mladých divadelníků (je to neuvěřitelné, ale dnes jsme již absolventy) a poděkovali nejen našim fundovaným, vstřícným a trpělivým

lektorům - Jiřímu Frehárovi, Miloslavu Krobotovi, Karlu Křížovi, Ivanu Rajmontovi -, ale i vedoucímu KMD Milanu Schejbalovi a všem, kteří se starali o naše pohodlí.

R. P. + D. S.

ERBENŮV ŽEBRÁK

(dokončení ze str.2)

Úpice [N. Dumbadze: Zákon věčnosti], DS STUDIO Volyně [C. Confortés: Maratón], DS Tyl Kutná Hora [J. Habr: O brejlatý princezně], DS Tyl Mnichovo Hradiště [T. Fischerová: Princezna T...], DS SK ROH Hronov [Molière: Chudák manžel] a na závěr opět domácí DS Erben Žebrák, který uvede hru A. Nikolaje „Tamboři aneb Tři na loučce“.

[LL]

O ČEM SE HOVOŘÍ

(dokončení ze str.3)

divadlu stále ještě trochu mačeská, i když by se situace měla postupně měnit. Pro příští rok se připravuje pravidelný publicistický pořad o divadle, ale už koncem letošního srpna by televize měla být divadlem „zahlcena“. Možná pravidelní návštěvníci Stovky nebo také Jiráskova divadla si všimli pla-

kátů, které upozorňují, že 17. srpnem začíná zaznamenaná Praha svůj první divadelní festival v průběhu posledních 20 let (podotýkám, že nejsem pamětník). Společně s Pražským kulturním střediskem jsme od začátku roku jezdili po celé ČR a vybírali tituly. A protože nápad vyšel z televize, budou v divadle kamery. Ovšem, jaké

(dokončení ze str.3)
to otázky na jiných přehlídkách nebývá prostor a čas.

Přihlášky, jejichž součástí musí být název, autor a stručná

FRMOL v Havlíčkově Brodě

charakteristika inscenace, je třeba zaslat pořadateli do 30. 11. 1987 na adresu:

Sdružený klub pracujících ZV ROH Pleas, n. p. závod 1 Na ostrově 28 580 01 Havlíčkův Brod tel.: 5100-9 (s. Hozová nebo s. Neumannová)

Účastníci JH mají možnost přihlásit se přímo zde u Lidy Honzové (bývá k nalezení při představeních, v diskusním klubu A, ve „100“ nebo v I. patře na MěstNV - zpravodajství). Do 31. 12. 1987 budou přihlášeny soubory informovány o případném zařazení do přehlídky. Neváhejte — hlaste se!

ANKETA

(dokončení ze str.3)

Zpravodaje dům nad tím, která by v jiných zemích uvítala možnost finanční dotace pro svou činnost. Je pravda, že se investují nemalé částky do činnosti amatérských souborů, ovšem toto je velice individuální. Záleží totiž nejen na přístupu zřizovatele, ale i na prosperitě podniků, které do zájmové umělecké činnosti vkládají prostředky.

U nás bohužel s tímto nemáme příliš dobré zkušenosti. Přestože se na financování „zučky“ podílí 15 podniků, neustále se snižují rozpočty. A tak čtrnácti kroužkům, které pracují ve velkém komplexu DK ROH Děčín, jsou rok od roku kráceny dotace s tím, že prostě „na to nejsou peníze“.

Trochu jsem odbočil, ale když se vrátím k problému kvality a nekalitě myslím, že toto je aktuálnější u profesionálních souborů. Naše společnost - jak vyplývá ze závěrů XVII. sjezdu KSČ - je povinná podporovat ve velké míře zájmovou uměleckou činnost. A uvědomme si, že všichni tito nadšenci (nejen z divadelních kroužků) svému koníčku obětují velké množství volného času (a jiných hodnot) a snaží se dělat kvalitu (v rámci svých možností a schopností) a nelze je proto v žádném směru přehlížet. Vojtěch Chamařada, DS Hoblík DK ROH Děčín

SLOVO NA ZÁVĚR

Po čas 57. Jiráskova Hronova probíhala na stránkách Zpravodaje anketa na téma Dotace nebo samostatnost. Vaše hlasy se obracely k současným vztahům mezi jednotlivými soubory a jejich zřizovateli, vyskytly se ovšem i názory, které směřovaly do budoucnosti, které se pokusily ve formě návrhu tuto budoucnost ovlivnit. Máme zde na mysli především úvahy o eko-

nomickém experimentu v podmínkách amatérské tvorby v SSSR, jak o něm psal J. Klapka, a na ně navazující úvahy o možné přechodné profesionalizaci (viz příspěvek A. Pernici). Samozřejmě - podmínky na různých místech jsou různé, někde si soubor nedokáže vlastní existenci představit bez značné podpory svého zřizovatele, a on mu ji poskytuje, jinde sou-

bory živoří na pokraji finančních souchotin. Sluší se ovšem tomto případě podotknout, že ani to nemusí být na závadu vlastní umělecké tvorbě. Minimální finanční prostředky mohou vést soubor k větší vynalézavosti při jejich překonávání, k hledání neobvyklých řešení, která poté přispívají k celkovému metaforickému tvaru inscenace.

Zůstává faktem, že naše společnost prochází tak často vzpomínanou etapou přestavby hospodářského mechanismu. Něco se změnilo, něco se musí změnit - o tom ostatně svědčí současná diskuse k návrhu Zákona o státním podniku. Domníváme se, že amatérské divadlo logicky nezůstane, a ani nemůže, zůstat stranou těchto společenských proměn, že musí hledat do budoucna svojí novou podobu. K přestavbě, jaká by třeba mohla být, měla posloužit naše anketa. Domníváme se, že mnohé podněty, které v ní byly vysloveny, získají patřičnou pozornost řídicích orgánů i po skončení 57. JH.

-red-

Instituce zřizovatelů dala souborům osvobození od finančních starostí. Poněvadž účetnictví současnosti se nedá dělat amatérsky, nebylo by asi možné, aby soubory hospodařily samostatně. Nicméně: sestavit ve spolupráci se zřizovatelem rozpočet na uvažovanou činnost a zpětně se od něj dozvídat jak jsme hospodařili, považuji za správné. Jde však o to, mít dramaturgický plán dostatečně předem promyšlen, aby takovéto plánování rozpočtu bylo reálné.

Václav Miler, Brno

REDAKCE DĚKUJE

Když jsme minulý pátek v redakci Zpravodaje začínali tvořit první číslo, zdál se nám konec 57. Jiráskova Hronova daleko v nedohlednu. A najednou máme za sebou osm vydaných čísel a vlastně i celou letošní národní přehlídku. I když se tu a tam vyskytl menší problém technického rázu (kde však nejsou?), musíme jako každoročně poděkovat pracovnímu kolektivu Východočeských tiskáren, provozu 23 Hronov, jmenovitě pak: ve dovcím provozu Josefu Novotnému, sazečům Petru Ducháčovi a Jiřímu Špreňarovi, metérovi Marku Zhibovi, tiskařům Milanu Buchovi a Pavlu Nyklíčkově, kteří měli největší podíl na zrodu všech čísel Zpravodaje 57. Jiráskova Hronova.

Redakční kolektiv Zpravodaje, který letos pracoval ve složení: PhDr. Václav Tichý (vedoucí redaktor), Zdeněk Pošivál, Ivan Bednář a Michaela Grimová (redaktoři) děkuje rovněž všem spolupracovníkům, kteří do jednotlivých čísel přispěli a v neposlední řadě i všem účastníkům, že náš Zpravodaj, doufáme, že se zájemem, četli.

Jak vařit kyselo

Nad krkonošským kyselem naslouchal jsem ve Stovce dohady rodáků o tom, že takhle se to vůbec nevaří, že se má nejdříve dát pěkně vařit voda se sušenými houbami a kmínem, teprve potom to zalít rozmočeným kváskem a obdařit smaženými vejci se zlatavou cibulkou, což tvrdila občanka z Police n. Met., ale muž z Nového Hrádku řekl, že vejce se má rozklepnout a celé ho v tom ztratit a osmaženou cibulku vhodit až navrch, kdežto člověk z Poříčí se zase zastávala kysela s čerstvými houbami a aniž jsme opustili okres, měli jsme tu tři názory na jednu součást Krkonoš.